

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15564/2023
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Баришић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/21 од 02.02.2022. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/21 од 02.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/21 од 02.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/21 од 02.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 1280/20 од 29.06.2021. године, исправљена решењем истог суда П 1280/20 од 05.11.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да се иселе из некретнине уписане у ЛН ... КО ..., парц. број ... од 517м², број дела 1 земљиште у грађевинском подручју, земљиште под зградом и другим објектима од 61м² са делом зграде на парцели ..., зграда број 1, породична стамбена зграда у улици ... укупне површине 1а 20м² од чега се 61м² налази на кат. парцели ... а преостали део од 59м² се налази на кат. парцели ... и исте предају у посед тужиоцу, а тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове поступка у износу од 81.950,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и предложио да се прихвати одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе и јединствене примене права.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужилаца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, као и наводе изнете у ревизији, која не садржи конкретизоване наводе везане за правно питање које би требало размотрити, нити су приложене одлуке суда из којих би произилазила таква потреба, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом непоткрепљено предлаже и да не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана. У овој парници је правноснажно одбијен тужбени захтев за иселење и предају непокретности тужиоцу, у чињеничноправној ситуацији нерасправљаних својинских односа на кући која се делом своје површине од 61м² налази на парцели у својини тужиоца, а делом од 59м² на парцели у сусвојини тужиоца и туженог, као и других оглашених наследника њиховог покојног оца. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права не оправдавају потребу одлучивања применом члана 404. став 1. ЗПП. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима којима се потврђује тврдња о потреби уједначавања судске праксе и јединствене примене права.

Стога, пошто у овом случају нема ни правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.09.2020. године, а означена вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора евидентно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић